

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Bizantinizmus.

Pécs, 1896. november hó 12

A közerkölcsök hanyatlásával jár a férfiúi önérték elveszése. az anyagi érdekeknek minden egyéb fölé való helyezésével a szolgálai talpnyalás, amely istenit minden kenyéradó gazdát, de azért remegés fogja el minden gazdaváltozás előtt, mert bizonytalanságban van az iránt, vajjon az új gazda le lesz-e vehető a lábáról üres tömjénfüsttel s lesz-e oly jókedvű adakozó, mint a hatalomnak távozni készülő birtokosa.

A közéletünkben pusztító politikai korrupció nagyra növelte nálunk is azt a szolgálai meghunyászkodást, azt az utálatos talpnyalást, amely a világtörténelemben örökös szennyfoltja marad a keletromai birodalomnak, mert róla nevezik még mai nap is az emberi méltóságnak ilyenén sárba tiprását bizantinizmusnak.

Ha az ember ezeknek az üvöltő deriviseknek az énekét évtizedeken keresztül hallgatta, meggyőződhetett róla, milyen silány az a repertoár, amelyet mégis oly dusan tudnak kamatoztatni. Aki a hatalom polcán ül. legyen az országos vagy csak helyi nagyság, mind világrengető lángész, a tudomány kincsesháza, a becsületesség és minden polgárerény mintaképe, akit azon a helyen, amelyet éppen betölt, senki emberfia nem pótolhatja. — Amikor aztán az illetőnek a pozíciója kezd megrendülni s közeledik az az eshetőség, hogy más bálványt ültetnek az oltárra, akkor felhangzik a jajgató kórus, amely Jeremiás siralmainál is keservesebben siránkozik az elárvult haza, megye vagy város gyászos jövődjé fölé, ha a dicsőségesen uralkodó kormányt, főispánt, alispánt, polgármestert más találja felváltani.

De megtörténik ez is, mert semmisen állandó az ég alatt, csak a talpnyalók hódolata a hatalomban egymást felváltó személyek irányában. Az új kinevezés vagy választás megtörténte után kitörlik szemükből a könyeket, a melyeket a kidőlt nagyságok pótolhatatlan volta fölé oly bőségesen hullattak, és rágyujtanak megint arra a régi dicshimnuszra, a melylyel telekiabálták az eltávozott nagyságok füleit,

s ha ebbe a dicshimnuszba mégis némi változatosságot akarnak beleszőni, ez legfőlebb abból áll, hogy az új hatalmasokat még nagyobb csodalényeknek, még inkább pótolhatatlanoknak hirdetik, mint tették ezt előzőikkel.

Természetesen nekünk itt a szűkebb hazában, Pécs városában és Baranyavármegyében is voltak helyi nagyságaink, a kiknek párját kellett keresni hetedhét országban, akik azonban most távozásukkal árvaságba készülnek dönteni szegény törvényhatóságait.

A városi törvényhatóságra nézve már elfoglalták a bizánciak a várakozó álláspontot, mert a város feje, aki a helyi bizantinizmus hivatalos organuma szerint még a Köszl-féle robbanás idején is annyira pótolhatatlan volt, hogy időleges távolléte alatt is megakadt az egész kormányzati gépezet a városházán, noha már akkor is ott ült a most kilátásban levő „pótolhatatlan”: ez a polgármester már végkép és visszavonhatatlanul odahagyta állását; de a vármegyeházán még nem tisztázódott ennyire a helyzet, ott még csak ingadozik a pótolhatatlan ember, ott tehát a fent leírt recipe szerint a jajgató kórust kell elfújni.

Ezt a jajgató kórust intonálta tegnap a „Pécsi Napló”-ban egy állítólagos „megyebizottsági tag”, persze hamis tónusból, mert jeremiádjának azt a színezetet iparkodott adni, mintha a főispán elhatározott távozása hozta volna extázisba, pedig hát tulajdonképpen a szeretve tisztelt alispánnak ezzel kapcsolatos visszavonulási szándéka ejtette rémületbe.

A főispán visszalépése már régen köztudomású dolog s ha a P. N. megyebizottsági tagja az erről egész pozitív alakban keringett híveket nem is tartotta alkalmasnak arra, hogy ezeket a vármegye közönsége hivatalos formában pertraktálja, most feltálatl indítványát mégis meg kellett volna tennie akkor, a mikor a főispán tényleg fellépett képviselőjelöltnek, mert akkor már nem magánhírek, hanem magának a főispánnak nyílt ténye dokumentálta az ő visszavonulási szándékát. Ha a tisztelt megyebizottsági tagnak csakugyan a főispán szándékának megváltozta-

tása lett volna a célja, annál is inkább a választás előtt kellett volna ez irányban mozgalmat indítania, mert akkor legalább halvány reménye lehetett bevallott célja elérésére, és nem most, amikor már bevégezett tények előtt áll, amelyek az indítványozott mozgalmat eleve céltévesztettnek bizonyítják.

Nem a főispán távozása feletti fájdalomában iparkodik tehát a cikkező bizottsági tag a vármegye közönségét felrázni indolenciájából, hanem azért, mert — saját szavaival élve — „ténynyé válik, hogy a mindnyájunk fájdalmára elhagyott főispáni székre, a helyett, hogy azon férfiú kövesse, ki mint megyénk első és mintatisztviselője, az osztatlan bizalom részese, még e férfiú is elhagyja közelismeréssel betöltött vezetői állását.”

Vagyis egyszerűbb és őszintébb szavakkal: „Kardos miattunk biztonságban elmehetne képviselőnek, ha helyébe Szily alispán ülhetne a főispáni székre; de mivel egy más főispán kinevezése esetén Szily még alispán sem maradhat: hát iparkodjunk megtartani Kardost főispánnak minden áron.”

Hogy miért nem lehet Szily alispánból főispán, sőt hogy egy másik főispán kinevezése után miért vonul vissza még az alispáni székből is, annak fejtegetését, úgy hisszük, a viszonyokkal ismerős közönség, de maga az alispán is elengedi: elég ennek a ténynek konstataciója, hogy megértjük a P. N. „megyebizottsági tag”-jának fájdalmát Kardos távozása fölött; mert hát bizony nem lehet tudni, hogy a magával rántott alispán helyére miféle ember fog ülni s az is bizonytalan, vajjon az új alispán elfogadja-e a P. N. cikkezőjének a szemüvegét, amikor az elődje által inaugurált adminisztrációt vizsgálja, de legbizonytalanabb, vajjon az új alispánnak se lesz-e kifogása az ellen, hogy a vármegye közönségei felvegyék költségvetésükbe a „Pécsi Napló” előfizetési díját, hivatalos lap címén, amely azonban hivatalos közleményeket soha sem hoz, hacsak az alispán dicsőítését ilyenekül nem akarja a községre oktrojálni.

Ezekkel a dicsőítésekkel fog ugyan szolgálni a „hivatalos lap” az új főispán-

SZEIBERT FÜLÖP

EZELETT

PACZOLAY és SZEIBERT

tisztelettel értesíti a n. ó. közönséget, hogy az eddig a Széchenyi-téren a Nemzeti kávéház mellett lévő uridivat-szabó üzletét f. évi november hó 8-án ugyancsak a Széchenyi-téren lévő Piacsek-féle házba helyezte át és egyidejűleg megemlíti, hogy

bel és külföldi szövetekből
állandóan nagy választékot tart és mérték utáni rendeléseket pontosan eszközöl.

nak is, meg az új alispánnak is, bárhon-
nét kerüljenek azok hozzánk, csak az a
gondolat bántó a dologban, hátha azok
nem lesznek olyan hálása, sőt talán még
szükségük sem lesz az émeletítő dicsériádkra.

H i r e k.

Pécs, 1896. november hó 12.

Lajos barátunk szerelmi vallo- mása.

Lajos barátunk ma váratlanul hazajött.
Hogy kicsoda ez a mi Lajos barátunk?
Házasulandó fiatal ember.
S hogy kicsoda?

Jelenleg szigorlatosott ügyvédjelölt, a
kinek a papája jegyző valahol; de ő már
több lesz az apjánál. Lehet belőle szolgabíró,
polgármester s ha majd valamikor képviselő-
lőnek megválasztják, rokkantnak kiáltatja ki
magát ország-világ előtt, azért a „nyomoru-
ságos” polgármesteri penszióért.

Ma még azonban se nem szolgabíró, se
nem polgármester; de nem is rokkant le-
gény, hanem olyan, a kin két kézzel kapnak
a lányos mamák.

Hát Lajos barátunk két hónappal ez-
előtt eltűnt. Állítólag azért ment ki egy kö-
szeli falura, hogy ott a szigorlatra előkészül-
jön, valóban pedig nevelősködött Szalmássiné
asszonyom Bence fia mellett. Lajos barátunk-
kal az úde falusi természet elfeledteté az élet
gondjait, úgy, hogy nem csoda, ha teljesen
megfeledkezett is a corpus juris-ról, s csak
a tanítási idő alatt vett könyvet kezébe, azt
is szerette volna nem egyszer a kis Bence
fejéhez vágni, kinek minden ragyogó tehet-
sége mellett sem igen akartak a különféle
tudományok a fejébe menni.

Azonban több gondot adtak neki a
kisasszonyok. Mert tudnivaló, hogy Szalmás-
siné asszonyom öt férjhesmenendő leánnyal
volt megáldva, s bezzeg a kedves mamának
nem csekély főfájást okozott az a sajnálatos
körülmény, hogy a leányai oly kevésbé ka-
pósak. Lajos a jogászok éleselműségével föl
fogta azonnal a dolgok ezen állását, s ször-
nyűséges módon csapta a szelet a hölgyeknek.
Különösen Riza kisasszony, a legidősebb (mel-
lesleg mondva kitűnő konyhaművész) tapaszt-

talhatta, hogy a doctorandus fülig szerelmes
belője. S hogy Lajos barátunk eltalálta a
dolog velejét, bisonyítja úgy a mama rend-
kívüli szeretetreméltósága, mint a sok nagy-
szerű ussonna és kitűnő ebéd, melylyel a
mi jogásunkat teljesen elhalmosták.

De hiába! kell, hogy a földi örömek
közé mindig öröm is vegyüljön. Közelgett
immár az examen letételének rettenetes ideje.
Az utolsó héten mégis csak rászánta magát,
s elő elő szedte könyveit. Egy ilyen alkalom-
ból, midőn már csak néhány nap választotta
el a végzetes időtől, épen könyvei közt bu-
várkodott, midőn szobájának ajtaja megnyi-
lik s a szeretetreméltó Rizácska jól megter-
mett alakja tűnik föl:

— Tanár ur, talán rá sem ér, hogy sze-
rény ussonnákat velünk megoszassa, — kérdé
bájdus mosolylyal a ház ifjabb gazdasz-
szonya.

— Oh kérem, a midőn alkalmam nyi-
lik drága nagysád becses kívánságának ele-
get tehetni, a legnagyobb áldozatokra is kész
vagyok . . .

Lajos barátunk csakugyan igyekezik
bebizonyítani ebbeli állítását s rövid idő-
mulva már benn volt a teremben.

Az ussonna alatt rendkívül levertnek mu-
tatózott. A kérdésre, hogy talán nem jól
érzi magát, csak mély sóhajokkal válaszolt.
Látszott szegényen, hogy nyomja valami a
lelkét, de nem meri kimondani.

Mikor a kávé végére érkeztek, már
nem állhatja tovább, fölemelkedik s egy végső
sóhajjal odajárul a ház asszonya elé:

— Nagyságos asszonyom! Önöknek föl-
tűnt, hogy oly szomorú, oly lehangolt vagyok.
Oh, ne tessék gondolni, hogy ennek valami
testi baj az oka. Bár csak az lenne! De
fájdalom! A kin, a melyet érzek, sokkal na-
gyobb szenvedésem erősebb, mint az, a me-
lyet testi baj okoz.

Itt egy pauzát tartott a beszélő, hogy
nagy fájdalmát egy hatalmas sóhajba ki-
öntse.

Az okos mama mindjárt eltalálta a do-
log bibéjét s eszében sem volt egyebet hin-
ni, mint hogy ez most egyik leányát kéri
meg, miért is szíve repesett az örömtől. De
azért, mint illemtudó asszonyhoz illik, úgy
tett, mintha nem értené a dolgot.

— Régóta nyomja már valami a lel-
kem, de higgye el asszonyom, oly nehezemre

esik azt kimondani; félvén, hogy azzal nem
segítek bajomon.

Miután az érdemes aszsonyság biztosítja
a tanár urat, hogy csak beszéljen bátran,
itt réstevő keblekre fog találni, kik fájd-
almán azonnal enyhítenek, a boldogtalan
fiatal ember folytatá:

— Egy igen — igen nagy kérés az,
melyet Nagyságodhoz intézendő vagyok. De
midőn kérek, egyszeremind rettegek is, hogy
merész kérésem visszautasítottatik. Sőt előre
is bocsá — natért esedezem a miért oly
magasra mertem emelni szemeimet.

Itt Riza k. a. alakja önkénytelenül ki-
egyenésedett, s míg ifjabb nővérei irigy sze-
meket hajigáltak a piruló hajdon felé, addig
mamájának örömtől hevtől orcája ragyogott
a büszkeségtől.

— Fájdalmamat, folytatá az ifju, már
a kis Bencének is elpanaszoltam, de a nemes
fiu egycenesen mamájára hivatkozott, mint
aki egyedül képes csak bajomon segíteni.

— Oh, kedves tanár ur, szakítá félbe
a tulboldog anya, mily kevés bizalommal
van ön irányomban. Mondja csak ki bátran
kérését, a melyet úgy is ismerem, s a melyre
azonnal beleegyezésemet is adom . . .

— No most fog vallani, sugják a le-
nyok egymásnak.

— Ugy, kimondom hát egyesén kéré-
semet. Talán méltóztatik arra emlékezni, hogy
a multkori piacon összevásárolt kakasokat
mind arra a padlásra rakták föl, mely éppen
az én szobámat fűdi. S azok az átkozott ál-
latok hajnal felé oly lármát és kukorékolást
visznek végbe, hogy nem vagyok képes tőlük
aludni. Ha tehát nagysád figyelembe vesi
kérésemet, a mint azt ígérni méltóztatott,
úgy könyörgöm, tennék át a gaz kakaso-
kat a másik padlásra, hogy a következő éj-
jeleken háborítlanul pihenhessem ki maga-
mat . . .

Félóra mulva ott találta asztalán a fel-
mondó levelet, melyben nem a leghizelgőb-
ben fejezi ki Szalmássiné asszonyom bo-
szankodását azon körülmény fölött, hogy tudja
ördög, ő azt fedezte fel miszerint az a kis
Bence gyerek most még kevesebbet tud, mint
ezelőtt 2 hónappal . . . S ezért jött ma haza
oly váratlanul a mi Lajos barátunk.

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Utravaló.

Kedves kis apuskám, akit még párnába
pakolgatnak az erősebbek, hogy csak a fejed
látszik ki belőle, aki felsopnád kicsi piros
ajkaidal a minden más urfiak és kisasszony-
kák számára megadott anyatejet, aki kiöltöd
rám a nyelvedet, megengedem, hogy minden
utógondolat, sőt azt is megengedem, hogy
minden gondolat nélkül, de azért mégis csupa
tréfából majd kitéped a fülem, aki nappal
alszol, mint a bunda és éjjel nyivákoloz, mint
egy kis macska, s akinek egy hangja azért
nekem mégis drágább, mint a Patti szájából
egy egész repertoár, im hallgas reám. Elér-
kezett az idő, amikor nem szabad már to-
vábbra is tudatlanságban nevelkedned, mikor
már vége a játéknak s kezdődik a komoly
munka. A te tapasztalt vén diák apád szá-
jából hallgass meg néhány okos szót. Gya-
korlati tanácsok ezek, a melyekkel majdan
boldogulsz az élet utain.

Ott kezdem, hogy eljön majd az a
kellemetlen pillanat, amikor kézen fog anyád
és elvissz egy nyers téglából épült házba,
a minek az ajtaja előtt a járda szélén vaskor-
lát van, hogy a mikor egymást lökdösve ki-
jönnek a gyermekek a vörös házból, bele-
vágják az orrukat. Bögve jössz haza s a

mennyire ismerlek, több fegyelmi ügyeid ke-
rültek majd elintézésre abban a nyers tégl-
házban, a melynek, hogy te légy a legszor-
galmatossabb iskolása, attól Istén őrizzen. Mert
a gyermek akkor szép, ha nem tanul, ezt
jegyezd meg magadnak. Fusson, pofozkodjék,
kössön bele mindenkibe, mászssa meg a pa-
láncot, verje be a szomszédok ablakát, az
mind rendjén van, ez az ő állati természet.
Legyen essed mindenhez, de ne tanulj sem-
mit. Egyebekben csatlakozz azokhoz, akik az
elemi iskola opponálói. Akkorában majd
bővebb utasításokkal is ellátlak, most egye-
lőre csak az osztályban elszórando gyufafeje-
ket, a tanító székének négy lába alá beren-
dezett mogyoróhéjakat és az izzó kemencére
dobott gummit ajánlom a figyelmedbe. Ezek
mind igen alkalmas kísérletek annak a ki-
próbálására, hogy Kovács Kristóf ur, az osz-
tálypreceptor igazán a paedagogus pályára
született-e türelem dolgában, vagy csak oda-
tévedt. Ha egy kis nemzetiségi vitát is pro-
vokálsz néha, nem bánom. A zsidó meg a
sváb gyermekeket ne kiméld, pofozd meg
irgalmatlanul, az oláhval azonban békülj ki,
mert azok erősebbek mint te, minthogy hosz-
szu meggondolás után szokták ráadni a fe-
jüket az abéabra s így időben és izomban
feltétlen előnyöket élveznek cseppséged fölött.

Ha pedig Kovács Kristóf urról egy
szép napon kiderülne, hogy megsokallotta a
komizkodásokat s jó hármat huz végig a
hátadon, hát ne félj, majd visszaadom én

neki, hogy megemeleti halála napjáig. Ezt
mindjárt eleintén meg is mondhatod neki.

A középiskolában valamivel több óva-
tosságra intelek.

Az utavaló normális osztályok elvége-
tével kezdjük majd meg a gombozást. Előre
is biztosítlak, hogy veled tartok. Ha gyer-
mekkorunkban nem áldoztunk volna ennek
az igazságtalanul üldözött szenvedélynek, so-
hase jutottunk volna el férfikorunkban a
ferblihez, ami pedig egyik alapvonása a nem-
zeti karakternek. Ajánlom, hogy az anyád
selyemkantusához illendő ugyanily szövöttü de-
rékről ne vágd el a gombokat, mert azért
nagyon kikapnánk mind a ketten, hanem az
én ruhaszekrényem rendelkezésedre áll a
frakktól véges-végig. A mulatsághoz pedig
igen jó helyet tudok a református templom
háta mögött. Szombat délutánonként fogunk
kimenni s nem adok bele hét hetet, anyai
gombunk lesz, hogy már csak a nyereségből
játsszunk.

Ha pedig arról van szó, hogy a mes-
terinasok is nemzetiszintű pántlikát varrnak a
szalmakalapjukra, mint mi, akkor aztán ir-
galmazzon nekik az Isten. Piff, paff. Mindig
azt válaszd ki, aki a legnagyobb, menj neki,
kapaszkodjál a hajába, rántsd a földre, gyor-
san végezz vele, hogy ne legyen ideje szóhoz
jutni. Félre ne huzódjál soha. A gimnázistá-
nak szent kötelessége verekedni az inasisko-
lával, kitagadnának, ha éppen te tagadnád
meg a százados tradíciót, ami apáról fiúra

Naptrend 1896. november 13-án.

Naptár: péntek, nov. 13. — Róm. kath.: Szaniszló. — Prot.: Arkád — Görög-kel. (nov. 1.) Kozma és Dénes. — Zsidó: Kislev 8. — Nap két 6 óra 49 perckor; nyugszik 4 óra 8 perckor — Hold két délután 1 óra 17 perckor; nyugszik éjfélok.

Időjárás: hőmérséklet 6 Celsius fok meleg; légnyomás 749. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint hűvös és szeles idő, délen és keleten csapadék várható.

Színház: Bőregér.

— (Pécs város közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 10 órakor tartotta ülését Kardos Kálmán főispán elnöklété alatt. Jelen voltak Majorossy Imre főjegyző, Zavaros Péter h. polgármester, Dragonescu Döme, Salamon József, Krassnay Mihály, Zsolnay György, Ráth Mátyás, Círer Elek dr., Fekete Mihály, Kovácsffy Kálmán, Kiss József és Egry József. A szakelőadók szokásos havi jelentései semmi különös dolgot nem tartalmazván, tudomásul vétettek. Mutschbacher és Kossuthányi jogtanárok kérelme, melyben adójuk megállapításánál lakbérüket fizetéseikből lessámíttatni kérik, elutasították. Két építési ügy elintézése után az ülés d. e. 11-kor véget ért.

— (Csőd egy hagyaték ellen.) A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság néhai Molnár Mihály volt bejegyzett ügynök, pécsi lakos hagyatéka ellen a csődöt tegnap délutáni ülésében elrendelte. Csődbíró Bogya Pongrácz kir. törvényszéki bírósági tanácsbíró; tömegbíró Stern Károly pécsi ügyvéd helyettese Kim Gáspár ügyvéd. Igénybejelentési határidő december 14, felszámolási határnap pedig december 21.

— (Új megyebizottsági tagok.) Az elhunyt Klobucsárits József rácpetrei kerületi volt megyebizottsági tag helyére f. hó 10-én Klobucsárits Sándor, rácpetrei körjegyzőt választották meg nagy szótöbbséggel megyebizottsági tagul. Siklóson

szállott s ime a te megvénült apádról most rád háramlik, morális örökségképpen, amint hogy majd téled a te fiad és majdan az unokád vesi át. Ha az unitáriusokkal verekedtek, nagyjában jobbról parirozd a pofont, mert azok között sok a balog asékelyűt, a katolikusok ellenben egészen rendezes emberek. Eszeknek a fejébe csapkodj, attól majd kapkodnak erre-arra s könnyebb lesz a munkád, ha ugyan idáig kerültök, mert az én időmben még fegyverbarátságban élt a két ifjuság. A katonát elég ha provokáld. A honvédek azt hiáltad: paprikás, paprikás! A közös hadseregéből valóknak pedig már versben mondhatod el a mondanivalódat:

Kék nadrágu, hosszú lábú
Rossz puskáju, német máju . . .

Ha ijesztget, ne félj tőle, nem szabad neki verekedni; ha kerget, fuss, a merre látsz.

Ha a hátulad padban kártyásni akartok, mondd csak, hogy mire kell a pénz s adok, ha less miből. Szívesebben veszem azonban, ha a billiárd-asztalhoz husól már szöngé ifjkorodban. Legalább nem találunk majd teljesen készületlenül az egyetemi évek.

Elfelejtettem valamit. Hát szivarozni mikor tanulunk? És is a középiskolai tanulmány anyagához tartozik. Mikor elkövetkezik majd rá az idő, tapasztalni fogod, hogy az íróasztalomon mindig ott feledek reggel meg délben egy-két cigarettát. Ne hidd, hogy ez véletlen. Dehogy. Mindössze meg akarlak kiemelni attól, hogy olyan kellemetlenségeknek

tegnapelőtt szintén megyebizottsági tagokat választottak. Itt az új megyebizottsági tagok lettek: Visy Pál Siklós, Krassnay Jenő dr. ügyvéd, Vaisszó és Stanics Ferenc, Gyűd képviselőjében. Hát nálunk mikor fogják betölteni az elhalt városi törvényhatósági bizottsági tagok helyeit?!

— (Egy havi rend.) A polgármesteri havi jelentés szerint, melyet Zavaros Péter h. polgármester irt alá, október hó folyamán a közigazgatási iktatóba beérkezett 1750 ügydarab, a melyből 1682 intézetett el; a rendőrkapitánysági külön iktatóba beérkezett 1507 ügyszám, a melyből 1442 intézetett el. Bűntűgy volt 3, vétség 8, kihágás 65, cselédkönyv kiadatott 14, igazolási jegy 12, iparigazolmány 14, öngyilkosság volt 2, letartóztatva volt 135, kötött utlevéllel a város területéről kiutasított 33, kórházba szállított 14 bujakóros csavargó; a szállodákban összesen 580 idegen szállott meg. A központban működő községi bíróságnál beadatott 353 panasz, végrehajtás volt 56; a bányatelepi községi bíróságnál 66 panasz, végrehajtás volt 22. Utadóban október folyamán összesen 1144 frt 44 kr. folyt be, vagyis 978 frt 41 krral kevesebb, mint a múlt év hasonló időszakában.

— (Kirendelés.) Módy Béla, pécsi kir. járásbíró albirót az igazságügy-miniszter a pécsi kir. ítélőtáblához tanácsjegyzőül rendelte ki.

— (A népfelkelési szemle befejezése.) Ma fejezték be a népfelkelési szemléket, melyekre a jelentkezések három napig folytak. Mint irtuk is, tegnapelőtt az 1860—61. évben született népfelkelők jelentkeztek; tegnap az 1860—1867. évben születettek felett tartották meg a szemléket s ma volt az 1856—1854. évben született népfelkelők jelentkezése. Ugyancsak ma ér-

légy kitéve, mint én hajdanában, amikor még az volt a nevelési rendszer, hogy loptuk a dohányt. Utbaigazitásképpen csak annyit mondhatok, hogy az első cigarettákkal maradj a földön. Helytelen az a felfogás, hogy ehhez a tanulmányhoz okvetlenül a fára kell másszni. Hogy helytelen, azt belátod majd magad is, mert alig hiszem, hogy eltérés a hagyománytól és le fogsz bukfenecsní, ó én édes fiam és hogy előre is félttem a csontodat, ne vedd azt csak gyöngösgéneked tőlem. Sőt kérve kérlek, hogy hívdj el majd az első kísérletekhez, hogy hazahosszassalak a karonom.

Amikor pedig elkövetkezik az érettségi vizsgálat, hát csak bisz reám a dolgot. Majd künn állók a külső udvaron, ahová a nagy tereméből lekukucskálnak az ablakok. Csak dobd ki nekem a feladatot, ne törődj a többivel. Astán amikor már nagyon vársz, hogy már majdnem a körmödre égett a gyertya, egy törődött vén ember fog kopogni az ajtón, az én leszek, mert akkorára én már nagyon öreg ember vagyok s megkéri a tekintetes matematikus tanár urat, hogy adhaszon bár egy szemlyét a fiának, a Thury Lajosnak, aki szegény már reggel nyolc óra óta ide be van csukva és nagyon éhes.

— Tessék kérem, — mondja udvariasan a professor ur.

Abból a szemlyéből ugyan nem sokat eszel, édes öregem. Ki less vájva belőle a bél s a héjában eldugva megtaláld a megfejtését annak a nehéz gyökvonásnak, amit az eszed tornájára szánt a professor ur.

tek véget a katonai utóellenőrzési szemlék úgy a közös hadsereg, mint a honvédséghez tartozó hadkötelesekre néve.

— (Pécs város községének ügye.) A lefolyt október hónapban — a tiszti főorvos jelentése szerint elég kedvezőnek mondható, a mennyiben a megbetegülési esetek száma tetemesen apadt az előző havihos viszonyitva. Leginkább a tüdőbántalmak és a csecsemőknél a heveny vérbántalmak voltak az uralkodók, mely utóbbinak leginkább a szegénységből eredő rossz táplálék voltak az okozói; eszenkívül szörványosan előfordult a hasi hagymás és vörheny, azonkívül vidékről 3 trachoma eset. A helybeli összes gyógytárak megvizsgáltattak. A kórházak betegforgalma 58 fővel szaporodott a mennyiben októberben az összes kórházakban 594 beteg ápolatott. Élve született 116 gyermek, meghalt 79 egyén, ez utóbbiak közt 37 vidéki. A piaci vizsgálatok naponta teljesítettek, kifogásolni való egyáltalában nem volt. Védhímlővel 578 iskolás gyermek oltatott be; az iskolai szokásos szemvizsgálat alkalmával 3 gyermek trachomától fertőzöttnek találtatott.

— (Állatok bélyegzése.) A földmivelésügyi m. kir. miniszterium a pécsi kereskedelmi és iparkamarához érkezett leirata szerint ismételtlen figyelmébe ajánlja a gazdaságosságnak az állati bőrök azon nagy értékesítését, mely az állatoknak a faron sütvással való megbélyegzéséből származik, mely elkerülhető az által, ha a gazdaságosság a sütvással való bélyegzést vagy teljesen mellőzi vagy pedig azt a far helyett az állat szárván, esetleg állkapocsán alkalmazza.

— (A székely bors.) A pécsi pincelakás dohos levegőjét szívta egy fiatal suhanc, a mi a keszélyébe esett, elrabolta szóval nem néshette a másét. Tegnap egy

Csak irt le bátran s add oda a többi pejtásnak s mondd meg, hogy én küldtem s legyen szerencsém estére valamennyihez, issunk, az áldóját, s összetegesedünk mind a gyermekkeikkel.

Anyádat majd valahogy tisztosítgataton eltávolítjuk. Hasudj nekem valamit. Én is hasudjak majd, de egy olyan öreg korhelynek, a milyen én leszek akkorára, már az igazat se hiszik el s elővgre neked is csak bele kell tanulni egyszer a taktikába.

Astán elmégy az egyetemre édes fia apám, addá élni próbálsz, de azt tanítják meg nekod más, mert én a magam dolgát is alig hogy értem.

Csak egyet kiték még a felhádra. Sokszor elválhatunk egymástól úgy nézet dolgokban, mert hát legyen csőd s család sálájon utána, gondolkodhatok így is meg úgy is, de egyben mindig egysz maradnak. A közös ellenség ellen vértessük fel magunkat jó előre s astán egyik legény kitarson ám a másik legénynyel. És tudod-e, ki az a pénzspóroló, a befolyt kirajcárókat számontartó, a jó mulatságot összerontó, ami diák-mucialis musunkkal teljességgel nem rokonszenves ellenség?

As anyád.

No hát fiam, ne hagyjuk magunkat. Én mondom nekod, öreg mestered, hogy egy talpalatnyi tért se szabad elvesztení. Tartódnak össze, csaljunk, hasudjunk, hasontalankodjunk mindhalálig, szeressük, de csapjunk be az öreget.

Thury Zoltán.

borbély extra ollóját csente el, a miért a borbély szörnyen megnehezelt és panaszra ment a rendőrséghez. Felkísérték az ipsét, aki egy tollvakarintással sem tudta igazolni magát. Hanem ahelyett aszörnyűeket hazudott saját egyénisége és foglalkozása minéműségére nézve. Először sakter volt, majd színész, később diókereskedő és vigécnek is kiadta magát. Az universalsseni nagyon érdekelte a rendőrséget, ennek köszönheti aztán azt a felfedezést, hogy hát ő semmi. De mégis valami — csavargó. Lecsukták a jó firmát s most egy új mesterséggel is dicsekszik s jelenleg — ülnök.

— **(Halál ebéd közben.)** Tegnap délután lelkendezve jelentették a rendőrségnél egy munkás család részéről, hogy a család fejének, a férjnek az anyja, ebéd közben hirtelen rosszul lett s aztán mielőtt segíthetnek volna rajta, halva bukott le székéről. A megejtett rendőrorvosi vizsgálat szívszélhűdést konstatált az élemedett kora és igen vérmes asszonynál. Érdekes azonban, hogy a világ, ez a nagy Galeotto, nem nyugszik ebbe bele, hanem más okát keresi a váratlan halálnak s meg is találja. Nagy Galeotto azonban, ki mindig tragédiákban utazik, most humorizál. Azt mondja, hogy az asszony halálát egy az anyósok elleni legujabb szer okozta. Mert az elhunyt anyós, még pedig rettegett anyós volt s ő viselte a háznál a — kalapot. Senki se mert neki ellenszegülni, csak a férj feleségének huncut hugocskája bosszantotta apró csinyjeivel. Ilyen csinyt gondolt ki tegnap is. Ebédre töltött káposztát készített s egy töltelékkel olyant csinált, melyben egy csipetnyi volt a hus, de éppen féltucat káposztalepedőbe csavarta bele. Így ez lett a legnagyobb, a legizletesebbnek tetező s legfelülre is tette a tálban, mikor az asztalra bevitte. Az anyós, megszokott zsarnokságával első vett a kedvenc eledeléből s éppen azt a legnagyobb töltelékkel választotta ki. A huncut hugocskája már erre is elnevette magát s titokban szembesséddel figyelmeztette az asztalnál ülőket, hogy no most vigyázzanak. Az anyós egy inyenc jártasságával szelt egyet késével a töltött káposztán. . . És lefosszolt arról az első, lepedőnagyságu káposztaboríték. Az anyós ismét felemelte a kést, megint szelt el egyet és megint lehullott egy lepedő. . . De még akkor sem tánt el a zamatos illatu hus. A többiek már falatoztak, de a nevetést alig birták titkolni. A rettegett hatalmu anyós még nem vesztette el hidegvérét; ismét szelt egyet s megint egy lepedőt vágott ketté s alatta volt a negyedik. Ekkor a huncut hugocskán köhögéserham vett már erőt s az asztal alá kellett lehajolnia, hogy nevetését az anyós észre ne vegye. Hanem a hidegvér elhagyta már ezt is; dühösen vágott bele a furcsa töltött káposztába s mikor arról még két lepedő legurult, előtűnt a — csipetnyi hus. Az anyós elkékvült, elzöldült felindulásában; felpattant a székéről; jobbájában a kést, baljában a villát s annak hegyén a csipetnyi töltelékkel ég felé emelve. Szólni is akart valamit; de nem birt. S mire a nevetés egyszerre ijedséggé változott és segítségére ugrott mindenki, ő visszarogyott a székére és egyet vonaglott még a teste s aztán meghalt. Megütötte a guta: mondja a humorizáló nagy

Galeotto s az anyósok elleni ez a legujabb szer pompásan bevált. Azonban patentet — azt hisszük — nem fog kérni rá maga a jókedvű nagy Galeotto sem!

— **(Millenniumi veszteségek.)** Megbízható forrásból közlik velünk a következőket: A millenniumi kiállítás sokszor hibásított bérleti rendszere biztosította magának a kiállításnak pénzügyi egyensúlyát s az igazgatóságnál most készülő számadások alighanem főlöszleggel fognak zárulni, ami kétségkívül szokatlan dolog a kiállítások történetében. De míg a kiállítás pénzügyi egyensúlya ekként biztosított, addig érzékeny veszteséget szenvedtek azok, a kik a kiállítással kapcsolatos vállalatokba avagy bérletekbe bocsátkoztak. A kiállítási osztályosorsjáték tudvalevően 1 millió forintot hozott a kiállítási alap javára, azonban az ismert Heintze Károly főelőrusító vagy 500.000 forintnyi veszteséggel vonult vissza német hazájába. — Nem sokkal jobban végződött a kiállítási jegyvállalat bérlete. A bérlet megkötésének alapjául minimum 4 millió látogatót számítottak átlag 35 krajcárjával s ennek a kombinációnak alapján fizettek a vállalkozók a jegybérletért 1,400.000 forintot. Mint-hogy azonban még csak 3 millió látogatója sem volt a kiállításnak, a bérlet-konzorcium 350,000 forintnyi veszteséget szenvedett. — Az „Ős-Budavára“ című vállalat szintén szoros viszonyban volt a kiállítással s bár ennek számadatai még nincsenek lezárva, maguk a vállalat vezetői 300.000 forintra becsülik veszteségüket. — Az a konzorcium, mely „Millennium“ utazási és ellátási vállalat címmel az egész országban oly élénken agitált a kiállítás látogatása érdekében, ugyancsak idetartozik, mert számadatai lezárásakor kerekén 80,000 frtnyi veszteséget konstatált. Hogy ezeken kívül mennyit vesztett a tulságos számmal felállított vendéglő, kávéház és árubódé a kiállításon, az nem tartozik a nyilvánosság elé, de hogy ezeknek vesztesége is nagyon jelentékeny, az bizonyos.

— **(Kihalt dinasztia.)** Legközelebb bucsut int nekünk az utolsó krajoár és a régi panasz: „nincs egy kracárom sem“; „ez az utolsó krajoár“ — megválaszul a milliomosoknál is. A forintnak fajtája az utolsó ágastig kiirtva. . . Uj dinasztia lép trónra, mely valóságos koronával ékeskedik címerén; ez lép a forint hosszú és áldásos uralkodásának nyomdokába. Az emberi természetben rejlik, hogy mindannyian sietünk bemutatni hódolatunkat az új uralkodónak. Nem tudunk hetelni a dicsérettel mily deli, mily szép az új uralkodónak az alakja, mily szemre való a formája, mily ragyogó világos ábrázata. Az emberi természetben rejlik, hogy a letűnő uralkodót zsarnokilag lealássuk, megkritizáljuk; kopottnak, idejét tul éltnek mondjuk; megvetéssel utasítunk vissza vele való minden közösséget, ha módunkban áll, hogy az utóddal lépünk minél sürűbb érintkezésbe.

— **(Elgázolt öreg asszony.)** Tegnapelőtt délután örült sebességgel hajtatott egy ismeretlen fuvaros kifelé Kölked községből. Az uton egy kanyarulónál a kocsi elé került Festő Györgyné, egy öreg hetvenévkörüli asszony, a ki nem birt menekülni

már a veszedelemtől. A kocsi rudja melletten üttötte a szegény asszonyt és kilökte a lovak lába alól. Ez volt a szerencséje, mert különben talán életével fizette volna, hogy a kocsi elé került, így azonban csak könnyű sérülést szenvedett. A kocsi örült vágatásban hajszoalta tovább lovait, úgy, hogy nem is tudják, ki volt és merre ment?

— **(Gazdag koldus.)** Ma délben tilos koldulásért elfogtak egy öreg, félkezű embert. Mikor a rendőrkapitány elé állították délután, az ráismert, hogy már többször is elő volt állítva az öreg tilos koldulás miatt.

— Már megint előhozták kendet? — kérdezte a kapitány.

— Hát miből éljek? Jaj nekem, jaj a szegénynek!

És pislogott a szemével kétségbeesetten és lármázva bizonykodott, hogy nála szegényebb ember nincs a világon. Hat neveletlen gyereke van; a felesége egyre se tud keresni: hát miből éljen, ha nem koldul?

Perse a koldulástól elzárás kilátásba helyezése alatt eltiltotta a kapitány s az öreg, mikor jött lefelé a lépcsőkön, így dohogott:

— Hát miből éljek, ha nem koldulok? Tegnap vettem egy őlfát; felvágattam, belekerült 16 forintomba. Egy pulykát, egy pár ludat is vettem. Házbért is kell 5 forintot fizetni. Hát miből éljek, ha nem koldulok?

— **(Olcó pulykapörkölt.)** Tegnapelőtt éjjel O r á l Pál kisbudméri lakostól valami ismeretlen tettesek két darab pulykát elemeltek. A két pulyka az ólban pihent; nyugalmukat azonban megirigyelték a jómadarak, mert úgy éjfél tájban rájuk törttek és kiragadták őket jó meleg fészükéből. Mert mikor éjfél után két óra felé a gazda az udvaron járt s benézett az ólba, már nem találta ott a jámbor állatokat. A kik elemelték őket, bizonyára olcso pulykapörköltre éheztek s meglehet, hogy már fel is táltatták a két pulykát, mert se hírük, se hamvuk. A nyomozás különben folyik az ismeretlen tolvajok ellen s ha kézrekerülnek, bizonyosan drága lesz nekik az ingyen pulykapörkölt.

— **(Közadók Pécsen.)** A pénzügyigazgató jelentése szerint október hó folyamán egyenes adók címén befolyt 12.682 frt 16 kr., a múlt év hason időszakában 19.073 frt 44 kr., vagyis az idén 6391 frt 28 krral kevesebb. Folyó évi január 1-től befolyt 242.299 frt 62 kr., míg a múlt év hason időszakában 236.099 frt 56 kr., tehát az idén 6200 frttal több folyt be.

— **(Álkuhosos tolvaj.)** Tegnap reggel hogy F l e s c h e r Hermann, németüröghi lakos, az éjjeli nyugalom után kiment az udvarára szétnézni s egy kis jó szalonnát bevinni reggelire a kamrából, mikor annak lakatját felnyitotta és belépett, furcsa dolgokat látott a kamrában. Fel volt ott forgatva minden, mintha szellemek jártak volna bent az éjjel. S mert a kamrán se ablak, se más rés nincs, az ajtót pedig ahogy belakatolta este, úgy találta reggel is a gazda s maganyitotta ki: először nem is gondolhatott mást, mint hogy szellemek jártak a kamrában. Ebben azonban sajnosan megcáfolta az a szomorú tény, hogy a kamrából hiányzott az

az oldal szalonna, melyből most reggelire valót akart szelni, aztán pedig egy fazék zsír és többféle élelmi szer. Már pedig ezekre nincs szükségük a szellemeknek. A káresult gazda aztán arra is rájött, hogy a tolvaj, aki bentjárt kamrában, álkulcsossal nyitotta ki annak lakatját és elvégezvén dolgát, kihordván, amit szeme-szája megkívánt, szépen be is csukta újra az ajtót. Most keresik az álkulcsos tolvajt, de még nem akadtak a nyomára sem.

— **(Meglopott lovak.)** Furcsa eset történt tegnapelőtt a nándorligeti pusztán. A pusztai kocsmá előtt egy pogányi fuvaros megállott kocsijával s betért a kocsmába egy pohár borra. Az egy pohárból kettő is, három is lett s végre nem is igen lehetett már számon tartani a poharak számát. E közben be is sötétedett, mikor végre aztán rászánta magát a fuvaros a hazamenetelre. Kiment a kocsijához, de ott lovait, melyeknek ő csak a hámistrangját vette le, teljesen kifogva, a kocsihoz oda kötve s az ülésül szolgáló szénából vigan harapdálva találta. S a lovakra való szerszám, gyepelő és hám nem volt sehol. Először azt hitte, hogy csak a fejébe szállt bor úsi vele ezt a tréfát és lármát csapott, mire az összesereglett házbéliek is konstalták, hogy bizony a lovak szerszámja nincs sehol. Erre kijózanodott a meglopott lovak gazdája és maga is belátta, hogy míg ő a kocsmában issogatott, valaki odakint lesser számozta a lovait és el is vitte magával a szerszámokat. A lovak meglopóját nyomozzák.

— **(Találta-e vagy lopta?)** Ma az egyik zálogházban egy pár arany függőt akart elzalogosítani egy cseléd. Minthogy gyanusnak tűnt fel a dolog, kérdőre vonták, hogy hol vette. A leány a mellett maradt, hogy a sajátja, de mikor a rendőrség előtt vallatták, akkor már engedett a jussából s azt mondta, hogy találta. Már az vétséget képes ugyan, hogy megtartotta és értékesíteni akarta, de a gyanu arra mutat, hogy nem találta, hanem lopta a függőket. A mit különben a vizsgálát majd kiderít.

— **(Eleven időjelszók.)** Ilyenek is vannak már Tél végétől késő őszig megtelekedünk róluk, mintha életben se volnának, de így a hideg őszi napokon aztán ismét csak megjelennek s mi kénytelenek vagyunk velők foglalkozni, s még szerencse, ha nem a saját kárunkon tanuljuk meg, hogy a leányszók azaz hogy az eleven időjelszók serege nem halt meg, csak aludt, jobban mondva tavasztól őszig nem érezte a hideget. Ilyenkor azonban már érzi és védelmezni akarja magát ellene — a felebarátja télikabátjával. Ezek az időjelszók a hogy lopásaikat elkövetik, mikor jó meleg kaputokat, vagy csak gigerli télikabátokat lopnak, akkép várható a tél hidegsége. Az idén azonban az eleven időjelszók, úgy látszik elvesztették prófétai érzéküket. Nem bizonyosak benne, hogy hideg tél lesz-e, vagy csak olyan közepes. Erre mutat legalább az a tény, hogy egykép lopnak birkabőrrel bélelt bekecset, meg széllel bélelt elegáns, finom felöltőket is. Ma két

eset történt a egyiknek egy málomi földműves bekecse az áldozata, a másiknak pedig egy finom télikabát. Az eleven időjelszók, ha már lopnak is, de egyfélét lopnának, hogy tudnánk tetteikből a tél hidegére következtetni. Így azonban Falb-főle viharprófétákká súlyodnak le ők is, mert nem lehet eligazodni az időjelszókukon.

— **(Egy a sok közül.)** Az éjjel 10 óra után a pálya-utca végén nagy lármát csapott egy rézseg ember. Valamelyik kocsmából jött ki, de nem a maga jószágából, hanem mert kitették a szűrét. Kitették pedig azért, mert az utolsó krajcárját is elitta és aztán mégis akart inni. Node nem adtak neki italt s akkor sem kapott volna talán, ha még pénze lett volna is, mert egészen rézseg volt és verekedni akart a kocsmában levőkkel. Kint az utca közepén aztán a nyilvánosság előtt fejesté ki e felett való felháborodását, úgy azonban, hogy a rendőrségnek kellett közbelépnie és bevinni a rézseg embert a kóterba, hogy ott kialudja magát s ne háborítsa az éjjel csendességét.

— **(A hideg évszak)** szükségleteit, szücs és szőrmeárúk dus választékát Kuttser József cég (Budapest, ó temető-utca 44) legjutányosabban és legkitünőbbben dolgozza és árusítja. Az 1876-ban alapított céget Ő felsége 1885-ben az arany érdemkeresztel tüntette ki; az eszedéves kiállításán is általános feltűnést keltett a versenyen kívül kiállított szücsárúival és szőrmeházával.

— Mikor tér már eszére? . . . Különben jól van hallgatom.

És leül a kerevetre; a gróf pedig odatelepszik lábaihoz egy kis bársony székre.

— Éleszktem a társaságtól, asszonyom. Bolyongtam a buffetban, a kártyaszobában, mindenütt. Nem mondom meg, hogy kit kerestem; mert akkor megfosztana látásától. A mint ezekbe a kis labirintusokba tévedtem, melyekben minden sarok onyhe, titkos helyül ajánkozik szerelmes párok részére, erről haladva láttam jönni Margit kisasszonyt.

Liána érdeklődéssel lesi a gróf szavait s türelmetlenül hallja, hogy az megint magáról kezd beszélni.

— Nem szeretem a hideg, büszke szépségeket. Margit kisasszonnyal sem rokonsszenvesek. Így hát belopóztam előle egy platáncsoport mögé.

Itt megnyugszik egy pillanatra a gróf s csak a tekintetével jelsi, hogy most jön az érdekes részlet. De a hangja, az nyugodt marad s különös megfontolással ejti ki a szavakat.

— Épen jókor volt. Margit kisasszonnyal ki jött más aszembe, mint Erdős Béla.

De nem folytathatja tovább, mert Liána felszisszen, mint a kit kigyó csipett meg.

— Az istenért, mi baja, nagyságos asszonyom? Kiált fel a gróf és odaugrik hozzá s megkapja a feléje nyújtott kis kezét.

— Nem, nem! Semmi. Csak egy kis görcs. Már vége van. No, mondja tovább.

A grófnak pedig úgy tetszik, hogy a vér majd

— Nono, jól van. Másképp pedig nem érheted el bosszudat . . . De mégis. Megvan. Találkát adsz neki holnap lakásodon; én meg gondoskodom róla, hogy a felesége segítségével dobhatod ki őt a szobából. S meg leszel bosszulva.

Margit borsadva nézett az előtte mindent mosolyogva elmondó asszonyra. Isgatott volt, türelmetlenkedett és mintha félt volna, hogy valaki belép, míg Liánával beszél. És kapott az alkalmon, hogy befejezhesse a beszélgetést.

— Jól van. Beleegyezem. Legalább bosszum teljes lesz. Tehát holnapra készíts elő mindent. Most pedig benézek a vendégek közé, hogy egy kissé feledjem ezt a csuf dolgot. Nem jössz?

— Nem. Pihenni akarok egy kissé. Csak menj; majd utánad megyek én is.

Liána a hogy egyedül maradt, nem tudott pihenni a gondolataitól.

Nagyon furcsának találja Margitot azóta, hogy Pestre jöttek lakni. Sietni kell Nemes Ferenc leleplezésével, mert ez a leány még majd meghiusítja bosszuját beteljesülését, mely pedig eddig olyan szépen haladt.

Azt tudja, hallja a hírekből — mert hiszen a szalonokban ép úgy pletykásnak, mint a falusi fonókban — hogy Schnabele Fanny nem az, a ki volt. Oda se néz az ura vereségének, ki Erdős Bélával szemben a képviselőválasztáson nevetséges kisebbségben maradt; nem is gondol vele; nyílt hátsat tart, estélyeket ad, de gyakran csak férfi ismerőseit fogadja. Egy szóval a szép és gazdag asszony nevezetessége Budapestnek; de

— (Verekezés féltékenységből.) Tegnapi délután a székéi szőlőhegyen egy öreg, ötvenhatéves embert, miközben hasafelé igyekezett, a szomszédja megtámadta és nagy bottal annyira megtapogatta, hogy elég lesz neki egy ideig kipihenni. A megtámadott se hagyta ugyan magát a pusztán ökökkel is beütötte támadójának az orrát. Érdekes a dologban az, hogy a verekezés oka féltékenység volt. A támadó szomszéd, aki egy vivás a megvert emberrel, féltékeny volt erre; féltette tőle a feleségét, aki maga is az öt ikas felé jár már. Hogy mi igaz a két verekedő vallomásaiban: azt majd a vizsgálat fogja kideríteni.

A színházi idény megnyitása alkalmából Párisból érkeztek a legújabb iszlének megfelelő kiváló finom uri és női színházi látványok, valamint egyéb optikai tárgyak, u. m. hő és légsúlymérők, aneroidok, szemüvegek és orrcsüptők stb., mely cikkek igen olcsó gyári árak mellett Schönvald Imre ókszergyárosnál, Pécsen, Király utcájában kaphatók. — Minden e szakmába vágó javítások igen mérsékelt áron leggyorsabban eszközöltetnek.

Művészet, irodalom.

○ Durand és Durand. Telt ház előtt folyt le nálunk tegnap este ennek a kolosszális francia bohózatnak bemutatása. Durand fűszeres (Füredi) beleszeret egy vidéki hübolond tudálékos földbirtokosnak, Coquardier-

nek (Boross) leányába, Lujsába (Bodroghy Lina). A szerelem viszonszára talál és Coquardier odaadja leányát, mert abban a hitben él, hogy leánya kérje a híres Durand párisi ügyvéd, a fűszeres unokatestvére. Ebből az alapos csalatkozásából fejlődik ki a mulattató bonyodalom, mely a fűszerest, az ügyvédet kellemetlen helyzetekbe sodorja, míg a 3 ik fölvonásban kiderül a való. A francia szellemességgel megírt darab tülön-tül bővelkedik kacagató jelenetekben, nagy kár, fölötté sajnálatos, hogy a főszerepet, Durand fűszeres szerepét Füredi teljesen elejtette és egyáltalában meggyőződött bennünket tegnapi debütálás után, hogy pályáját tévesztette, talán a Faludy kórta által adott kis szerepet, a melyet ez teljesen élvezhetetlenül és lámpalástól gyötörve adott elő, a valóságban pompásan betölthetné, de bizony szinpadai működése szánalmas. Hosszá még folytonosan a sugályukba pislogat, modortalan, (vagy talán nagyon is modoros) organuma teljesen hiánysik, épp úgy, mint játéka. Önképes körökben, ha szavalni próbálna, bizony alaposan leceptűsnek társai. Benkő Jolán, a mi különben kitűnő tehetségű komikánk, esintén rosszul választotta meg az alaphangot szerepéhez. De la Haute Tourellené szerepe nem tévesztendő össze a „Válás után” minta-nyósával. Itt neki egy diasztinált iszlésű, főúri, gögős dámát kellett volna alakítani, nem pedig az előbbi szájjas minta-nyóást. Coquardier szerepében Boross kabinet-alakítást nyújtott, hasonlóképpen kitűnő

volt Polgár Javanon magánzó szerepében, mindketten kellőleg érvényre emelték tehetségüket és szerepeiknek a helyzetkomikum által nyújtott előnyeiket. Ők ketten határozottan vetekednek a vigszínházi szereplő társaikkal. Bihari elég jól megjátszotta szerepét, csupán az tűnt föl, hogy nem hallgatott egyáltalában a sugóra. Bizonyára Felekyvel tart e tekintetben: „Igazi művészek elég, ha a kezdőszót mondja, a többi önévéből kell megalkotnia.” Thursó Ilona Paquerette kokott szerepét két véglet közt alakította: gyöngye volt midőn beszélni, tulajgosan erős, midőn mutatni kellett. Formás lábikrái láttára az első soroknak véderőhöz tartozó része egy általános ah! kiáltásban tört ki, míg a hátrább lévő sorokban egy kis bakfis társaságában ülő gouvernante, „Shoking” kiáltást hangosított. Talán jó lenne a szép kisasszonynak a végletek közt a közepeten megállapodnia, Gyarmathy, Ország, Ráthonyi Stefánia kicsiny szerepeikben jól megállották helyeiket. Tapsot Borosson kívül más nem aratott, bár a kacagásoknak se vége se hossza nem volt. Véleményünk szerint: a bemutató, dacára a sok fogyatkozásnak, sikerült. S ha az igazgató Füredi helyett például Erdélyit alkalmazná erre a szerepre, Durandék még többször is telt házat csinálnának, a minek leginkább Somogyi kasszája venné a hasznát. (**)

○ A „Magyar Lányok” e heti számában a következő elbeszéléseket és cikkeket találjuk: Tábori Róbertné: „A galamb-

as urát sohasem emlegetik vele együtt s ő maga bánja ezt legkevésbé.

De ez nem elég. Schnabele Fannynak meg kell tudnia, hogy ura nemcsak elhanyagolja, de megcsalja. S ekkor az a büske asszony egyszerűen kidobja Nemes Ferencet oda, honnan az ő szerelmének meggyalázása árán emelkedett fel, az ismeretlenségbe.

És be lesz fajosva a bossu műve a astán . . . astán élhet boldogságának.

Mert úgy érzi, hogy nagyon boldog.

Attól a perctől fogva, mikor asszonyi szépségének bájaival rabjává tette Erdős Bélát, — egész élete szerelemben, boldogságban telt el.

Érte, hogy Nemes Ferenc iránt érzett, szerelem nem is volt szerelem. Lehetett talán a szerelem ismeretlen titkai után való vágyódás; de szerelem, az nem volt.

Ilyen igazán szeretni nem is tudna, ha oly sokáig nem élt volna szerelem nélkül s ha az első férfiben, a ki szerelmet ígér neki, nem csalódott volna.

Ilyen igazán nem is szerethet az, kinek leány szívében támad szerelem; ehhez a szerelemhez asszony-szív kell, az ő csalódásával s a csalódásában megtisztult, megerősödött érzelmekkel.

Nagy boldogságában sohasem gondolt arra, hogy est a szerelmet el is vesztheti.

Látta ugyan, hogy Erdős Béla folyton bizonyos tartózkodással viseltetik iránta; de hajh, csak diadalmasan mosolygott ezen a tartózkodáson, mikor asszonyi szépsége varázsszával essét vette a férfinek és az elébe omlott, rabeszkéje lett.

Most már azonban megszűnik ez a tartózkodás. Erdős Béla képviselő lett s frigyükre nem mondhatja többé a világ, hogy a gazdasági felügyelő elveszi az urnóját. Nyilván ez okoshatta azt a tartózkodást is, melylyel Erdős iránta viseltetett, mely hogy ne álljon fenn többé köztük, éppen ma estére akarja vele megbeszélni eljegyzésük ünnepélyes köztudomására hozatalát.

És menni akar. E pillanatban azonban Sárvár Hermann gróf lép be a küszöbön. Tisztelettel üdvözlö Liánát, a ki szinte meglepetve kiáltja:

— Ön itt?

— Igenis, szolgálataira asszonyom. De nem egyedül. Loberreinek kapitány is itt van; csak őt kísérem el. Most jöttünk; ő a szalonoknak s a nagyságos asszonyom szalonjának is egyik kedvence s én, a kit máshol — mondhatom — esintén szívesen látnak, itt, itt csak megtért személyiség vagyok.

— S ha tudja est, miézt jött mes is utánam?

— Bizonyára azt akarta mondani, nagyságos asszonyom, hogy mért jöttem ide; de nem oly kegyetlen, hogy est kerekén kimondja. Nos hát én meg tartozom az igazsággal és meg kell mondanom, hogy nem nagyságos asszonyom után jöttem. Más vezetett most az egyszer. Egy regényes titok kifürkészése.

Liána kérdőleg tekintett a grófra. Az pedig oda mutat a kerevetre, melyről beléptekor állott fel Liána.

— Foglaljon helyet, asszonyom. Megvetett szolgálja pedig majd ideül lábához erre a kis tabouretre; hiszen mily boldog lenne, ha lábai előtt is megtüretnék!

Liánát bántja a kíváncsiság és még el is mosolyodik a gróf jámbor alázatosságán.

völgyben", elbeszélés. Ábrányi Emil: „Fel-támadás". vers. Juhász Béla: „A magyar leány," (képpel.) Az eszedőves kiállítás ma-dértávlátból, (képpel.) Saabóné Illéssy Pi-rocka: „Utóhangok a kiállításról." Nógrádi Pap Gyula: „Mély csend," vers. Radnay Rósa: „Két leány," elbeszélés, (folyt.) Mind a két lapból a kiadóhivatal (Andrássy-ut 10. szám.) kívánatra ingyen küld mutatvány-számot.

Törvényszék.

§ Vajay a büntetőbírótság előtt. Az általános követválasztás előtt október 20 án megjelent V a j a y képviselőjelölt Patacs köz-ségben programbeszédét elmondandó, ez alkalommal előhozta, hogy az október 12-iki megyei közgyűlésen ő a kéményseprési ügy-ben felszólalt, hogy a nép terhein könnyít-tessek. Erre ifj. Tóth György patacsi lakos közbeszölt „hazudik, ezt Szily Pongrác tette," ezen Vajay felindulva, „bérenc"-nek ne-vezte. Ezen ügynek ma volt folytatása a pécsi járásbírótság előtt, ahol ifj. Tóth György panaszára V a j a y István a rágalmazás vétségében mondatott ki vétkeinek és ez-ért 80 forint fő és 20 forint mellékbün-tetés, ugy 15 frt tanuköltségekben marasztál-tatott, mely ítélet ellen felebbezést jelentett be.

TÁVIRATOK.

— **Képviselőválasztás Szent-lőrincen.** (A „Pécsi Figyelő" eredeti távirata.) Ma tartják meg a pótválasztást a szentlőrinci kerületben Jeszenszky Ferenc függetlenségi és 48-as párti jelölt s Darányi Ferenc dr. pécsi ügyvéd, néppárti jelölt között. A szavazás teljes rendben folyik s a leadott szavazatok aránya délután 3 órakor a következő: Jeszenszky Ferencre jutott 1525 szavazat, míg Da-rányira csak 180. Ez óriási előnyt, mely már a járásbeli választók számának abszol-ut-többségével egyértelmű, a néppárt ba-josan fogja letörni s így Jeszenszky megválasztása biztosra vehető.

— **Vakhir.** (A „Pécsi Figyelő" eredeti távirata.) Hire futott, hogy a por-tugall királynét Párizsba vivő vonat össze-ütközött egy tehervonattal. Tizenkét utas megsebesült. A királyné és kísérete sér-tetlen maradt. Más hír szerint a királyné nem is ezen a vonaton utazott.

— **Pótválasztások.** (A „Pécsi Figyelő" eredeti távirata.) Vácott Gajary Géza előnyben volt déli 12 órakor. Kis-utca-Ujhelyen a néppárti választókat csak igazolvánnyal eresztik a választás szinhe-lyére Kecskeméten a Zichy Nándor hívei kezdték a szavazást. A függetlenségi megosztva szavaznak. Fél kettőkor Zichy-nek 259, Nagy Mihálynak 212 szavazata volt.

NYILT-TÉR+)

Községi élet.

Alólirott f. hó 6-án segédemet küldöt-tem (mint már más alkalomkor is) a mohácsi városházára, hogy ott 5 drb sertésről, melyek saját nevelésem, hajtólevelet szeressen.

A jegyzői hivatal segédemet assal uta-sította el, hogy a hajtólevelet csak az esetre adhatja ki, ha előbb a sertések anyjáról a hajtólevelet előmutatom, vagy ha ilyen nincs, azt egy esküdt ur által bizonyítom, hogy a sertések, melyekre a hajtólevelet kívánom, csakugyan nálam neveltettek fel. Hajtólevelet felmutatni képes nem voltam, mert nemcsak a szóban levő sertéseket, hanem anyjukat, sőt dédanyjukat is szintén már 8 év előtt én neveltem fel, azokat eladni soha szándékom-ban nem volt, hajtólevelet sem szerestem, hanem igenis minden évben az összeírásnál két darab anyasertést jelentettem be; az pe-dig, hogy esküdt ur által bizonyítsam, hogy az 5 drb sertést én neveltem fel — nevétsé-ges, — mert ilyen esküdt ur oly célból, vaj-jon foglalkosom-e sertésneveléssel vagy nem, nálam sohasem jelentkezett, bizonyítása tehát felesleges, mert hisz azt sem tudja, nevelék-e sertéseket vagy sem, ennél fogva az esküdt általi bizonyítással épügy tévedésbe ejtették a t. jegyzői hivatal, mint esetleg megbisottam által.

Ezen hirrel szemben indittatva érestem magam jobb belátásom szerint t. jegyző ur kíván a lmának is jobban megfelelvé 2 tanuval a jegyzői irodába személyesen menni, kik igazolni képesek, hogy az említett sertéseket, melyekre hajtólevelet kértem, csakugyan én neveltem fel. Ezt megelőzőleg azonban jónak láttam meggyőződni arról, hogy a jegyzői hivatal nem e csak személyem iránt tanusítja fenti zaklatást, beküldöttem egy más személyt, ki semmi fekvősséggel nem bír, kinek lehet hogy van sertése, de az sincs kizárva, hogy talán csak volt és most nincs, s az illető minden további nélkül kikapta a kért hajtó levelet; én pedig, ki 8 év óta saját üzlettel, Kosuth-utcában 2 házzal rendelkezem s circa 160 frt adót fizetek s feddve eddig nem voltam, kénytelen vagyok két tanuval egyetem-ben foglalkozásunkat beszüntetni, a városhá-zára menni (mi majd egy fél órai járás) ott valóságos bucsujárást tartani; mert fentneve-zett hajtólevelén Klombauer I. jegyző ur van aláírva, kértem őt tanuim előtt a kívánt hajtó-level kiadására; ő azonban Herger városi irnokhoz utasított, Herger pedig Simonkovic Mihály II. jegyzőhöz, kinek kérelmemet szin-tén előadtam, s ki legnagyobb meglepetésemre két kifogástalan helybeli iparos tanuimat, kik akár esküvel is igazolhatják, hogy saját ne-velésű sertéseim, kik azokat naponta látják, kétségbevonva elégtelennek nyilvá-nította, ismét Hergerhez utasított a hajtó-level kiadása végett.

Ezen megbotránkosztató eljárás után ki kelve ugy a személyem, mint két polgártár-sam iránt táplált bizalmatlanságért, mely nem más mint Simonkovic Mihály II. jegyző ur-nak irányomban táplált személyes bossuja, mert az idei összeírásnál nem voltam hajlandó elfoglaltságom miatt pandurját követni, ki felezőltitott, hogy a házamban levő vendég-lőbe menjek conscribálás végett.

Nézetem szerint nem is szokás ezen functiot vendéglőben teljesíteni, kivéve a vendéglősre vonatkozva.

Ime a mohácsi ázsiai állapot, ime az adófizető polgári joga s ime a hatalom.

A törvényt megtartani kötelességünk, de kötelessége egyszermind a mohácsi jeg-yzői hivatalnak is a tisztességes adófizető pol-gárokat ilyen haazontalan zaklatástól meg-kímélni, s ily személyeskedéstől tartózkodni.

Mohács, 1896. November 9-én.

Stranczinger Gyula
kereskedő.

Kitünő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —

továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorum

eredeti palackokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,
király-utca 2. sz. és Basár-udvar.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelős-éget a szerk.

— KOMMER —

"METROPOLE"

szálloda

BUDAPEST, Kerepesi-ut 58.

a villamos vasut és a lóvasut, valamint a központi pályaudvar és a népszínház köz-vetlen közelében, **ujjonnan berende-zett a kor követelményeinek min-den tekintetben megfelelő szál-loda, felhúzó-géppel, villámvilá-gítás- és gőzfűtéssel az összes he-lyiségekben. Szoba-árak: 1 frt 60 krtól feljebb, beleértve fűtést, világitást és kiszolgálást, a miért külön felszámítások nem eszközöltnék.**

Eletnagyságu fényképek bármi-nemű kis képek után jutányos áron készülnek.

Táj és épület felvételek vidéken is eszközöltnék.

PSERHOFER J. vértisztító labdaccai,

ezelőtt általános labdacsek név alatt; mely utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacsek csodás hatásukat eszerszeresen be nem bizonyították volna.

Értiszedek óta ezen labdacsek általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszorból készlet nem volna található. Számtalan orvos által ezen labdacsek házi szerül ajánlottak minden oly bajoknál, melyek a rossz emésztésből és asékrekedésből erednek: mint *epe-savarek, májbajok, kólika, vértelulások, aranyér, bél-tétlenség* s hasonló betegségeknél. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajoknál is: így sápkóránál, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacsek oly könnyen hatnak, hogy a legcsekélyebb fájdalmat sem okozzák, és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők. — A számtalan hálaíratból, melyet a labdacsek fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur!

Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 15 tekercset az ön fölülmulhatatlan vértisztító labdaccaiból utánvétellel. Fogadja ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdaccai csodahatásáért. Maradok teljes tisztelettel Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Hrasche, Földnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes ur!

Isten akarata volt, hogy az Ön labdaccai kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekágyban meghültem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdaccai engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg önt ezért eszerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacsek engem is tökéletesen ki fogják gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Knificz Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én

Mélyen tisztelt ur!

A legforróbb köszönetemet mondom ezennel Önnek 60 éves nagyúrném nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vizkóroságban, már életét is megunta, melyről egyébként le is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdaccaiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult. Legfőbb tisztelettel Weinczettel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1893. márczius 27-én.

Tekintetes ur!

Alúlrótt ismételtén kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdaccaiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemet kifejezni ezen labdacsek értéke felett és azokat a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszés szerinti használására önt eszennel felhatalmazom. Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilésia 1886. okt. 8-án.

T. Úr

Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdaccaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdaccainak köszönhetem, hogy egy gyomorhajótól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacsek nálam sohasem fognak kifogni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelttel Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdacsek csakis a Pserhofer J.-féle az „Arany birodalmi almához” címzett gyógyszerárban Bécsben I., Singerstrasse 15. sz. a készítettnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacsozt tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazzatik, 1 frt 05 krba kerül; bérmentetlen utánvételi küldésnél 1 frt 40 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el. Az összeg előbbeni beküldésénél (mi legjobban posta-utalvánnyal eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül.

NB. Nagy elterjedésük következtében ezen labdacsek a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánzóztatnak; ennek következtében kéretik csakis Pserhofer J.-féle vértisztító labdacsokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasítása a Pserhofer J. névalírással fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

Bernhardi alpesifü liqueur. Bernhard W. O.-tól Bregenzben, $\frac{1}{4}$ üveg 2 frt 60 kr. $\frac{1}{2}$ üveg 1 frt 40 kr. $\frac{3}{4}$ üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs

gyors és biztos hatású legjobb szer minden köszvényes és csúzos bajok u. m.: gerinczagybántalom, tagszaggyatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, fofájás, fülzsaggyatás stb. stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs,

Pserhofer J.-tól. Évek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegáns nagy szelerczével 2 forint.

Altalános tapasz Studel tanártól. Ütés és szúrás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjkukacsz, sebes- vagy gyuladt-mell stb. más-ily bajoknál, mint kitűnő szer lön kiptörhálva. 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fiaker-por hurut, rekedtség és köhögés ellen. 1 doboz 35 kr., bérmentve 60 kr.

Ferencz-pálinka sóval vagy só nélkül. 1 üveg 70 krajczár.

Fagybalzsam Pserhofer J.-tól Sok év óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsöggel 40 krajczár. Bérmentve 65 kr.

Útifüvedv, egy általános ismert rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen, 1 üvegecske ára 50 krajczár 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Élet-esszencia (prágai csöppek,) megrontott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bajok ellen kitűnő háziszor. 1 üveg 22 kr. 2 üveg 2 frt.

Altalános tisztító-só Bullrich A. W.-tól. Kitűnő háziszor a rossz emésztés minden következményei, u. m.: fofájás, szédülés, gyomorgörcs, gyomorhív, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 frt.

Angol csodabalszam, 1 üveg 50 kr.

Por a lábizzadás ellen. Ezen megszünteti a lábizzadást s az áltál képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mint ártalmatlan szer van ki-próbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 krajczár.

Golyva-balszam, kitűnő szer golyva ellen 1 üveg 40 krajczár bérmentes küldéssel 65 krajczár.

„Stoll“-féle Kolapraeparatumok, kitűnő szer gyomor- és bélbetegségeknél, az idegek erősítésére. 1 liter Kola-elixir vagy bor 3 frt, $\frac{1}{2}$ liter 1 frt 60 kr., $\frac{1}{4}$ lit. 85 kr.

Kola-elixir vagy bor, 1 üveg darabonként 5 frt 50 kr., 3 frt, 1 frt 60 kr.

Mia-Poko, kitűnő szer egyoldalu fejfájás, fofájás, fogfájás, rheuma stb. ellen. 1 frt

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdetett összes bel- és külföldi gyógyszerészerészeti különlegeségek raktáron vannak, és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszerestetnek. — Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltetnek, ha a pénzösszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek. — Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek.

Valódiaknak csak azok tekinthetők, melyek használati utasítása a Pserhofer J. névalírással fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

PSERHOFER J. gyógyszerész „zum goldenen Reichsapfel“
Bécs, I., Singerstrasse 15.

Raktárban Budapesten: TÖRÖK JÓZSEF (Király-utca 12.) és EGGER A. FIA (Nádor gyógyszerár Váci-körút 17. gyógyszerészeknél.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.